

การพัฒนาโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีในจังหวัดสงขลา

The Development of an Entrepreneurial Intention Model of
Undergraduate Students in Songkhla Province

ชญญา ชำนาญสิงห์*¹ ชาคริต สุขชุม² ฐิตา ปัจฉิม³ สาวิตรี มามะ⁴ และ ธีรพร ทองชะโชค⁵
Chanya Chumnansing*¹, Chakrit Sukkum² Thita Patchim³ Sawitree Mamat⁴ and
Teeraporn Tongkachok⁵

สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ
Human Resource Management, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University
E-mail: 661011277@tsu.ac.th^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ทัศนคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ที่มีต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดสงขลา โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนของ Ajzen (1991) การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ ทัศนคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดสงขลา โดยผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนร่วมกับการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์สามารถอธิบายความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ, ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน, การประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์, นักศึกษาระดับปริญญาตรี, จังหวัดสงขลา

Abstract

This study aims to examine the influence of artificial intelligence application, attitude toward behavior, subjective norm, and perceived behavioral control on entrepreneurial intention among undergraduate students in Songkhla Province by applying the Theory of Planned Behavior proposed by Ajzen (1991). The research employed a quantitative approach, using a questionnaire as the data collection instrument administered to 400 undergraduate students enrolled in higher education institutions in Songkhla Province. The data were analyzed using descriptive and inferential statistics.

The results indicate that artificial intelligence application, attitude toward behavior, subjective norm, and perceived behavioral control significantly influence entrepreneurial intention among undergraduate students in Songkhla Province. These findings suggest that integrating the Theory of Planned Behavior with artificial intelligence application provides an appropriate framework for explaining entrepreneurial intention among undergraduate students.

Keyword: Entrepreneurial Intention, Theory of Planned Behavior, Artificial Intelligence Application, Undergraduate Students, Songkhla Province